

[Niels Kr. Nielsen.]

intet at indvende. Jeg anser denne ordning for mere praktisk end den hidtidige. Det samme gælder ikke helt m. h. t. den tilføjelse, der foreslås til § 2, stk. 1, vedrørende dispensationsretten. Jeg har nogen tvivl om, hvorvidt ministeren er i stand til i henhold til lovens § 4, stk. 2, at påse, at der ikke udføres arbejder, som egentlig ligger udenfor lovens formål, så her vil jeg i alt fald forbeholde mig min stilling, indtil lovforslaget har været i udvalg.

Ændringen af § 6 kan jeg kun anse for et fremskridt. Bestemmelsen om, at kommunerne inden den første fredag i hver måned skulle indsende beretning til arbejdsanvisningskontoret, har medført en unødigt administration; det vil nu blive ændret til, at der skal indsendes indberetning umiddelbart efter arbejdets påbegyndelse.

Med disse få bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til behandling i et udvalg og til fortsat behandling i tinget.

Lynnerup Nielsen: Det foreliggende lovforslag om tilskud fra den fælleskommunale udligningsfond til visse kommunale arbejder kan jeg tilsige mit partis støtte. Loven, som jo har virket i en årrække, kun med en afbrydelse på et par år, har været benyttet i kommunerne til en række småarbejder og særlig og ikke mindst vel i sognekommunerne. Jeg vil også tro, at adskillige af de arbejder, der her har været tale om, ikke ville være kommet til udførelse, hvis ikke netop denne lov gav muligheder derfor, gav en så simpel, enkel og let adgang til at sætte et sådant arbejde i gang.

Når så dette er sagt, må det vist indrømmes, at det er meget små beløb, der er anvendt efter loven, så loven har sikkert ikke haft nogen større betydning med hensyn til at fremskaffe beskæftigelse til de ledige. Tager vi det største tilskud, der er ydet i refusion efter loven, nemlig i året 1950—51, drejer det sig om knap 1 mill. kr., nøjagtigt 927 185 kr. Fra lovens ændring den 22. marts 1949 og til oktober 1951 har den samlede arbejdsløn kun udgjort knap 4 mill. kr. og selvom loven i de seneste år har omfattet flere arbejder end tidligere, viser det sig, at det langt fra er tilstrækkeligt i betragtning af den arbejdsløshed, vi har. Ledigheden har i denne forholdsvis milde vinter været oppe på om-

kring 150 000. Der, hvor denne lov har været mest anvendt, nemlig i sognekommunerne, viser det sig mange steder, at ledigheden endog er særlig stor, og beskæftigelse ved offentlig foranstaltning er derfor særlig påkrævet sådanne steder, hvor mere end halvdelen af et sogns fagorganiserede arbejdere er ledige.

Jeg er enig i de principper, der er nedfældet i forslaget. Jeg tænker på den lette adgang for kommunerne til at sætte et arbejde i gang på den hurtigste og mest effektive måde og endvidere på den decentralisering, som også finder sted. Jeg har dog den opfattelse, at der må mere til, såfremt loven skal kunne opfylde sit egentlige formål og skaffe en nogenlunde beskæftigelse. Udligningsfondens regnskab for 1950—51 viser en formue på 137,2 mill. kr., og med den formue må en udvidelse af denne gren af beskæftigelsen sikkert være mulig. Den er i hvert fald i allerhøjeste grad påkrævet med en arbejdsløshed af det omfang, som vi har kendt i den seneste tid, ikke mindst i denne vinter. Vi har hørt det ærede medlem hr. Wiggo Larsens beretning om, hvor omfattende arbejdsløsheden er, specielt blandt arbejdsmændene, hvor vi næsten er oppe på en lille million kroner i daglig understøttelse, og denne lov giver faktisk for et helt regnskabsår kun 1 mill. kr. i tilskud, og det er endda det år, da den har været udnyttet aller mest.

Hvorom alting er: der er brug for denne lovgivning, selvom den ikke er tilstrækkelig, så der er al god grund til, at lovforslaget gennemføres, så at denne lovgivning kan fremme beskæftigelsen. Loven bør både udbygges og udnyttes. Vi indrømmer, at denne lille beskæftigelseslov er en hjælp, men desværre en altfor utilstrækkelig hjælp.

Arbejds- og socialministeren (Poul Sørensen): Jeg takker samtlige ærede ordførere for den velvilje, de har vist det foreliggende lovforslag. Jeg forstod, at man ville se på lovforslaget i et udvalg, og dér skal jeg selvfølgelig være rede med alle mulige oplysninger. Jeg kan kun være tilfreds med, at de ærede ordførere accepterede de ændringer, som er foreslået i lovforslaget. Må jeg blot til det, der fra flere sider har været sagt om arbejdsløsheden, føje, at jeg selvfølgelig fra den plads, jeg sidder på, med stor in-